

MS

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków. Pl. Szczepański 5
Tel. (0-12) 421-75-79, 421-74-98. Fax (0-12) 422-78-20
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-561s-06/2000/BR- 1654 /2000

Kraków, dn. 17 listopada 2000 r.

Decyzja nr RKR - 19 /2000

Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Na podstawie art.104 k.p.a. oraz § 2 pkt 4 i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 7, poz. 55), w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547, z późn. zm.) **odmawia się uwzględnienia żądania** Renomowanej Firmy Ciastkarnia Piekarnia „AGA” s.c. Z. Wiensko, P. Wiensko, G. Tomczyszyn, A. Szwajcowska z siedzibą w Wadowicach przy ul. Nadbrzeżnej 31 w przedmiocie stwierdzenia stosowania i nakazania zaniechania przez Wadowickie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Wadowicach przy ul. Młyńskiej 110 praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw wody, poprzez nieuzasadnione rozwiązanie umowy na dostawę wody, wstrzymanie dostaw wody w okresie od 29 lutego do 3 marca 2000 r. oraz uzależnienie wznowienia dostaw od przełożenia sieci wodociągowej na koszt Wnioskodawcy.

Uzasadnienie

W dniu 15 marca 2000 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Krakowie wpłynęło pismo Renomowanej Firmy Ciastkarnia Piekarnia „AGA” s.c. Z. Wiensko, P. Wiensko, G. Tomczyszyn, A. Szwajcowska z siedzibą w Wadowicach (zwanej dalej „Firmą AGA”), w sprawie nieuzasadnionego – zdaniem Firmy AGA – rozwiązania umowy o dostawę wody, a co za tym idzie - pozbawienia jej z dniem 29 lutego 2000 r. dostaw wody przez Wadowickie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. (zwane dalej „WPWiK”), mimo wcześniejszego nieodpłatnego przejęcia instalacji wodociągowej. W uzasadnieniu Firma AGA podała, iż WPWiK jest jedynym dostawcą wody na terenie Gminy Wadowice i wykorzystując swoją pozycję monopolistyczną wypowiedział jej umowę, a następnie wstrzymał dostawę wody na okres od 29 lutego do 3 marca 2000 r. Firma AGA dodała, iż podstawą do rozwiązania umowy nie były zaległości płatnicze firmy AGA, gdyż jest ona rzetelnym płatnikiem, a nadto, że jest jednym z większych odbiorców wody na terenie Gminy.

Ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów WPWiK oświadczyło, że nie odpowiadają rzeczywistości stanowi rzeczy oraz, że to działania Wnioskodawców naruszają prawo i są jego nadużyciem – ze szkodą dla innych.

Jako uzasadnienie podało, że w roku 1995 Wnioskodawcy rozpoczęli inwestycję – rozbudowę i modernizację istniejącej ciastkarni i piekarni.

W związku z tym, że pod budowanym przez Wnioskodawców obiektem przebiegałaby sieć wodociągowa stanowiąca własność WPWiK, zachodziła konieczność jej przełożenia – w miejsce zgodne z projektem i obowiązującym prawem.

Wnioskodawcy – mimo monitów WPWiK – wprawdzie rozpoczęli, ale nie dokończyli przełożenia co spowodowało, że sieć wodociągowa znalazła się pod wzniesionym budynkiem.

Wobec wystąpienia w dniu 22 października 1999 r. awarii sieci wodociągowej pod budynkiem Wnioskodawców, WPWiK zmuszone zostało do odcięcia dopływu wody – do posesji nr 33, 35 i 37 – sąsiadujących z Wnioskodawcami.

Ponadto, pismem z dnia 12 listopada 1999 r. Wnioskodawcy poinformowali WPWiK, iż nie będą kontynuować przekładania sieci wodociągowej.

W tym stanie rzeczy WPWiK pismem z dnia 17 listopada 1999 r. wypowiedział Wnioskodawcom umowę o dostawę wody, ze skutkiem na 29 lutego 2000 r.

Przewidziane projektem przełożenie sieci wodociągowej nastąpiło dopiero w marcu 2000 r.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w przedmiotowej sprawie, w dniu 15 czerwca 2000 r. decyzją Nr RKR 12/2000 Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako organ właściwy terytorialnie i rzeczowo stosownie do treści § 2 pkt 4 i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 7, poz. 55) i zwana dalej „organem antymonopolowym”, odmówiła Firmie AGA uwzględnienia żądania w przedmiocie wszczęcia postępowania administracyjnego, a następnie stwierdzenia stosowania i nakazania zaniechania przez WPWiK praktyk monopolistycznych w zakresie nieuzasadnionego rozwiązania umowy na dostawę wody, wstrzymania dostaw wody w okresie od 29 lutego do 3 marca 2000 r. oraz nieodpłatnego przejścia instalacji wodociągowej wykonanej przez Firmę AGA – gdyż w działaniach WPWiK nie dopatrzono się naruszenia przepisów ustawy o przeciwdziałaniu /.../.

W dniu 3 lipca 2000 r. Firma AGA złożyła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając nie uwzględnienie stanu technicznego przedmiotowej sieci wodociągowej i stopnia jej zużycia oraz faktu, że rozbudowa i modernizacja piekarni z ciastkarnią nastąpiły na podstawie prawomocnej decyzji lokalizacyjnej Urzędu Miasta. Firma AGA podniosła, że – w tym stanie rzeczy – fakt otrzymania decyzji lokalizacyjnej oznacza, iż WPWiK nie zgłosiło zastrzeżeń co do lokalizacji budynków na istniejącej sieci wodociągowej. Mając na względzie wyeksploatowany stan tej sieci wymusiło następnie na Wnioskodawcy przełożenie sieci na jego koszt oraz, na koniec, jej nieodpłatne przekazanie.

Uwzględniając, że ani we wniosku, ani w trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego argumenty powyższe nie były przez Firmę AGA podnoszone, a co za tym idzie, że nie dokonano ustaleń w tym zakresie, organ antymonopolowy decyzją z dnia

6 lipca 2000 r. Nr RKR 15/2000 uchylił wcześniejszą decyzję w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania i w dniu 17 lipca 2000 r. wszczął postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego WPWiK podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko dodając, iż:

Zaprzestanie dostaw wody Firmie AGA w dniu 29 lutego 2000 r. nastąpiło w związku z upływem terminu wypowiedzenia wiążącej strony umowy z listopada 1992 r. Nr 03-2-01/91 na dostawę wody na cele produkcyjne i do gospodarstwa domowego.

Ponadto konsekwentnie zaprzeczał, jakoby kiedykolwiek opiniował pozytywnie plan realizacji rozbudowy piekarni i ciastkarni Wnioskodawców bez nałożenia na nich obowiązku przełożenia sieci wodociągowej.

Ponieważ składane przez strony wyjaśnienia oraz przedkładane przez Wnioskodawców do akt sprawy dowody uniemożliwiały ustalenie – w sposób nie budzący wątpliwości – stanu faktycznego sprawy, organ antymonopolowy przeprowadził w dniu 30 października 2000 r. rozprawę administracyjną.

W oparciu o ustalenia dokonane na rozprawie oraz o dowody z dokumentów - zebrane w toku postępowania administracyjnego, a na rozprawie wspólnie przez strony wyselekcjonowane i zaparafowane - organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W roku 1991 istniejąca piekarnia – ciastkarnia usytuowana była **obok** urządzeń wodociągowych.

W tymże roku – na etapie uzgodnień wskazań lokalizacyjnych do inwestycji rozbudowy piekarni – ciastkarni - funkcjonowały co najmniej 2 plany sytuacyjne. Jednakże na obu przedłożonych planach wodociąg przebiegał w ten sam sposób, tj. obok budynku.

Plan z roku 1991 - przedłożony WPWiK do akceptacji - został zaopiniowany pozytywnie, ponieważ zaznaczony na nim był **nowy przebieg** sieci wodociągowej, nie kolidujący z planowanym usytuowaniem nowego budynku.

W roku 1994 przedłożony został WPWiK do akceptacji kolejny plan. Był to plan zagospodarowania terenu stanowiący załącznik do pozwolenia na budowę. Mimo, iż plan przebiegu sieci wodociągowej – podobnie jak cała inwestycja – odbiegał w sposób zasadniczy od planu z roku 1991, to jednak w dacie 12 października 1994 r. został pozytywnie zaopiniowany przez WPWiK, gdyż cała sieć wodociągowa znajdowała się na nim **poza obrysem budynku**.

Na planie z roku 1996 po raz kolejny ulega zmianie usytuowanie budynków i sieci wodociągowej, jednakże położenie nowej sieci zostało zaplanowane poza obrysem budynku.

Wbrew planowi, w roku 1996 nastąpiła rozbudowa piekarni – ciastkarni na istniejącej sieci wodociągowej. Wnioskodawcy uznali bowiem, podtrzymując to stanowisko na rozprawie, że rozbudowa piekarni – ciastkarni mogła nastąpić na starej sieci wodociągowej, gdyż ta miała niewystarczające możliwości dla potrzeb rozbudowanej ciastkarni-piekarni i była w złym stanie technicznym.

Powstała równocześnie dokumentacja techniczna wraz z mapą „Przełożenia sieci wodociągowej”.

Rozpoczęcie przełożenia sieci wodociągowej w części doprowadzającej wodę do nieruchomości Wnioskodawców miało miejsce w roku 1998. Jak ustalono na rozprawie administracyjnej stara sieć wykonana była z rur żeliwnych o średnicy 80 mm, nową natomiast zaplanowano i wykonano z rur o średnicy 90 mm z PCV. Strony zgodziły się jednak co do tego, że średnica 80 mm w przypadku rur żeliwnych daje **ten sam przepływ wody**, co średnica 90 mm w przypadku rur PCV. A zatem średnica ta de facto nie została zwiększona, gdyż nie zachodziła taka potrzeba.

W dniu 20 maja 1998 r. dokonany został przez WPWiK odbiór techniczny przełożonej sieci. W protokole odbioru technicznego i przekazania znalazło się zastrzeżenie, iż sieć tę należy połączyć z istniejącą siecią w celu umożliwienia dostaw wody do sąsiednich nieruchomości położonych przy ul. Nadbrzeżnej 33, 35, 37. Zastrzeżenia tego Wnioskodawcy nie zrealizowali.

W dniu 22 października 1999 r. nastąpiła awaria sieci wodociągowej będącej własnością WPWiK i przebiegającej nadal pod budynkiem piekarni – ciastkarni. Spowodowała ona odcięcie dopływu wody do nieruchomości położonych przy ul. Nadbrzeżnej nr 33, 35 i 37, natomiast nie odcięła dopływu wody do Wnioskodawców – gdyż Wnioskodawcy dokonali w 1998 r. przełożenia części sieci dla nich niezbędnej. W zaistniałym stanie faktycznym, tj. usytuowaniu budynku piekarni-ciastkarni na sieci wodociągowej – jedyną możliwością usunięcia awarii było wykonanie brakującego fragmentu sieci wodociągowej.

Ponieważ Wnioskodawcy w okresie od maja 1998 do października 1999 nie podjęli żadnych czynności w celu wykonania zalecenia dotyczącego przełożenia sieci - tłumacząc się problemami sąsiedzkimi - WPWiK pragnąc przyspieszyć termin usunięcia awarii - mimo braku takiego obowiązku – uzyskał w dniu 28 października 1999 r. zgodę sąsiadki na przeprowadzenie sieci przez jej działkę.

Ze względu na dalszą bezczynność Wnioskodawców w przedmiocie zakończenia przełożenia sieci wodociągowej WPWiK pismem z dnia 17 listopada 1999 r. dokonał wypowiedzenia umowy o dostawę wody ze skutkiem na dzień 29 lutego 2000 r., a w dniu 4 grudnia 1999 r. ponownie wezwał Firmę AGA do zakończenia przedmiotowych prac.

Wobec trwającego nieustannie braku aktywności ze strony Wnioskodawców WPWiK podjął próbę usunięcia awarii we własnym zakresie, poprzez zakończenie na własny koszt inwestycji obciążającej Firmę AGA. Nie został jednak – mimo interwencji Policji w dniu 21 grudnia 1999 r. - wpuszczony przez Wnioskodawców na teren ich posesji, tj. miejsca awarii.

Wnioskodawcy także w trakcie okresu wypowiedzenia umowy nie podjęli żadnych prac mających na celu zakończenie przełożenia sieci wodociągowej.

W tym stanie rzeczy WPWiK zaprzestał dostarczać wodę Wnioskodawcom w ostatnim dniu wypowiedzenia umowy, tj. 29 lutego 2000 r. o godzinie 23 minut 55.

Brak wody spowodował, że w okresie od 1 do 3 marca 2000 r. Wnioskodawcy na własny koszt zakończyli prace związane z przełożeniem sieci wodociągowej.

W dniu 3 marca 2000 r. nastąpił odbiór techniczny odcinka sieci i podpisana została nowa umowa Nr 03-1-01/00 na dostawę wody pomiędzy WPWiK i Firmą AGA i od tego dnia do odbiorcy woda jest ponownie dostarczana.

Do dnia zakończenia postępowania administracyjnego nowa sieć – z formalnego punktu widzenia - nie została przekazana WPWiK.

Uwzględniając opisany stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zarówno we wniosku o wszczęcie postępowania, jak i później – także w toku rozprawy administracyjnej – Wnioskodawcy podkreślali, że działania WPWiK przeciwko nim skierowane stanowią przejaw nadużywania pozycji monopolistycznej posiadanej na lokalnym rynku dostaw wody.

Nadużywając siły rynkowej WPWiK nie tylko wypowiedział Wnioskodawcom umowę o dostawę wody, ale także wstrzymał tę dostawę na okres 3 dni, a nadto uzależnił zawarcie nowej umowy od wykonania i nieodpłatnego przekazania mu przez Wnioskodawców fragmentu sieci wodociągowej, o łącznej wartości 5 672, 14 zł.

Opisany stan faktyczny sprawy należało zatem oceniać pod kątem ewentualnego naruszenia art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu /.../, w tym zwłaszcza pkt 6 i 7.

Istotą praktyk monopolistycznych określonych w art. 5 ust. 1 ww. ustawy jest nie samo posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej lub monopolistycznej na właściwym rynku, ale wyłącznie sprzeczne z prawem nadużywanie siły rynkowej.

WPWiK bezsprzecznie posiada na rynku dostaw wody na terenie Gminy Wadowice pozycję monopolistyczną - stanowiącą kwalifikowaną postać pozycji dominującej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu /.../, gdyż nie spotyka się na tym rynku z konkurencją ze strony innych przedsiębiorców.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy o przeciwdziałaniu /.../ przejawem nadużycia pozycji dominującej jest narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści.

Do stwierdzenia naruszenia tego przepisu konieczne jest łączne spełnienie 3 przesłanek tj.:

- narzucenia warunków umowy przez podmiot o pozycji dominującej,
- uciążliwego charakteru narzuconych warunków umowy,
- uzyskania z tytułu narzucenia nieuzasadnionych korzyści.

Z kolei - zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy /.../ przejawem nadużycia pozycji dominującej jest uzależnienie zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia nie związanego z przedmiotem umowy, którego nie przyjęłaby lub nie spełniłaby, mając zapewnioną możliwość wyboru.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy świadczeniem, od którego WPWiK uzależniał zawarcie nowej umowy o dostawę wody było w ocenie Wnioskodawców przełożenie sieci wodociągowej.

Można zgodzić się z Wnioskodawcami, że WPWiK siłą swej pozycji rynkowej – jedyne dostawcy – wymusił na nich w ostateczności wykonanie brakującego odcinka sieci wodociągowej, a zatem narzucił warunki, od spełnienia których uzależniał zawarcie nowej umowy o dostawę wody.

Zwrócić należy jednak uwagę, że dla istoty praktyki sprzedaży związanej z art. 5 ust. 1 pkt 7 ustawy o przeciwdziałaniu /.../ niezbędne jest, aby wymuszone od kontrahenta świadczenie nie było związane z przedmiotem umowy.

Uzależnienie zawarcia umowy od spełnienia przez drugą stronę świadczenia związanego jest natomiast dopuszczalne, gdy świadczenia obu stron pozostają ze sobą w funkcjonalnym związku, przyczyniającym się do zapewnienia właściwego przebiegu działalności gospodarczej uczestnika umowy (tak: S. Gronowski, Ustawa Antymonopolowa. Komentarz, wyd. C.H.Beck, Warszawa 1996, s. 142-143).

Z okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, iż pomiędzy koniecznością przełożenia sieci przez Firmę AGA, a możliwością usunięcia awarii i podjęcia na nowo dostaw wody do nieruchomości sąsiadujących z Wnioskodawcami – istniał ścisły związek funkcjonalny.

Brak zatem podstaw do przyjęcia, że WPWiK – uzależniając zawarcie nowej umowy o dostawę wody od wykonania przez Wnioskodawców brakującego fragmentu przekładanej sieci - stosował praktykę monopolistyczną określoną w art. 5 ust. 1 pkt 7.

Oceniając natomiast czy narzucone przez WPWiK warunki były dla Wnioskodawców uciążliwe, a dostawcy przyniosły nieuzasadnione korzyści w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu /.../ należy stwierdzić na wstępie, że stosownie do treści § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716 z późn. zm.) do zadań WPWiK należy utrzymanie i eksploatacja urządzeń wodociągowych, jak również dostarczanie wody oraz zapewnienie stałej sprawności technicznej i technologicznej urządzeń.

Z kolei obowiązkiem odbiorcy wody – stosownie do postanowień § 11 pkt 11 umowy na dostawę wody z listopada 1992 r. było umożliwienie Wodociągom wykonywania robót związanych z eksploatacją, remontami sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, będących na terenie Odbiorcy – czyli Firmy AGA.

W okresie od dnia 22 października 1999 r. tj. od daty awarii WPWiK – z przyczyn od niego niezależnych - nie wywiązywał się z ciążącego na nim obowiązku zapewnienia dostaw wody do posesji sąsiadujących z Wnioskodawcami, tj. zlokalizowanych przy ul. Nadbrzeżnej nr 33, 35 i 37.

Warunkiem podjęcia dostawy wody do tych nieruchomości było dokonanie prawidłowego ich przyłączenia do sieci wodociągowej – co było niemożliwe wobec bezczynności Wnioskodawców w zakresie zakończenia jej przełożenia. Należy podkreślić, że wyłączenie na okres 3 dni Wnioskodawcom wody miało miejsce po upływie 3 miesięcznego terminu wypowiedzenia, kiedy Wnioskodawcy - mimo posiadanych ku temu wszelkich warunków technicznych i formalno - prawnych nie podjęli żadnych prac mających na celu zakończenie przebudowy sieci wodociągowej.

Okoliczności faktyczne sprawy, zgromadzony materiał dowodowy, jak i ustalenia dokonane na rozprawie administracyjnej prowadzą do wniosku, że konieczność wykonania inwestycji przełożenia sieci nie wynikała z nadużywania przez WPWiK pozycji rynkowej, a z usytuowania przez Firmę AGA budynku rozbudowanej piekarni na istniejącej i funkcjonującej sieci wodociągowej, będącej własnością WPWiK.

Drastyczne działania WPWiK – w postaci rozwiązania umowy za 3-miesięcznym wypowiedzeniem, wstrzymania na okres od 29 lutego do 3 marca 2000 r. dostawy wody Wnioskodawcom oraz uzależnienia dostaw wody od zakończenia przełożenia sieci wodociągowej były – jak wykazało postępowanie administracyjne – jedynym skutecznym sposobem na usunięcie trwającej od 22 października 2000 r. awarii sieci wodociągowej, uniemożliwiającej dostawę wody do nieruchomości przy ul. Nadbrzeżnej 33, 35, 37, sąsiadujących z Wnioskodawcami.

Fakt, iż przełożenia dokonano z zachowaniem wcześniejszych parametrów dotyczących przepływu wody świadczy, że przekrój starej sieci był stosowny do potrzeb Firmy AGA.

Nie potwierdzony został więc zarzut Wnioskodawców, iż możliwości starej sieci nie odpowiadały potrzebom rozbudowywanego zakładu.

Analizowana sieć wodociągowa została wybudowana w roku 1964. Biorąc pod uwagę przyjętą przez WPWiK roczną stawkę amortyzacyjną w wysokości 1% oraz okres zużycia środka trwałego w przedziale 50-100 lat, to około 30 letnią sieć wodociągową należy uznać za w pełni sprawną.

Konieczność przełożenia stanowiła rezultat realizacji rozbudowy piekarni i ciastkarni na istniejącej i funkcjonującej sieci dostawcy wody – wbrew uzgodnieniom zawartym na kolejnych planach.

Dodatkowo podkreślić należy, że Wnioskodawcy od samego początku, tzn. od roku 1991 kiedy uzgodniono wskazania lokalizacyjne do inwestycji rozbudowy piekarni-ciastkarni, mieli świadomość ciężącego na nich obowiązku położenia sieci wodociągowej, jako warunku realizacji rozbudowy swojego zakładu na istniejącej sieci.

Skoro celem inwestycji przełożenia sieci było jej odtworzenie, a nie budowa, czy rozbudowa – brak podstaw do przyjęcia, że przełożenie zostało Firmie AGA narzucone i było uciążliwe.

W ocenie organu antymonopolowego – z tych samych względów – brak również podstaw do przyjęcia, że odzyskując w wyniku przełożenia sieci utracony majątek - WPWiK uzyskał nieuzasadnione korzyści.

Wobec zatem nie spełnienia określonych w art. 5 ust. 1 pkt 6 przesłanek niezbędnych do stwierdzenia praktyki monopolistycznej – uznać należy, że w przedmiotowym stanie faktycznym nie miała ona miejsca.

Ewentualna ocena – czy wartość wykonanych prac szacowana przez Wnioskodawców na kwotę 5 672,14 zł, odpowiadającą kosztom robocizny, materiałów, usług geodezyjnych i odbioru technicznego stanowi ekwiwalentny odpowiednik utraconej przez WPWiK starej sieci – wykraczałaby poza kompetencje organu antymonopolowego i mogłaby być oceniona wyłącznie w procesie cywilnym przed sądem powszechnym.

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie dopatrył się nadużywania przez WPWiK pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw wody, a co za tym idzie – nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądań zawartych we wniosku w zakresie stwierdzenia stosowania praktyk monopolistycznych i nakazania ich zaniechania.

Sąd orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje – stosownie do treści art. 479²⁸ k.p.c. - odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Dyrektor Delegatury
Barbara du VALL

Otrzymuje:

1. Renomowana Firma

Ciastkarnia Piekarnia „AGA” s.c.

Z. Wiensko. P. Wiensko.

G. Tomczyszyn. A. Szwajcowska

ul. Nadbrzeżna 31

34-100 Wadowice

2. Wadowickie Przedsiębiorstwo

Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.

ul. Młyńska 110

34-100 Wadowice